

TORONYIRÁNY

XVII. 12.

2023. március 19.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 4. vasárnapja

Március 20. Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese

Március 25. Urunk születésének hírüladása (Gyümölcsoltó Boldogasszony)

Uram, színedhez járulok,
Istenem, sírok, jajgatok:
Könyörülj bűnös szívemen,
Te kegyelem, te, türelem!

Teremts belém tiszta szívet,
Mely téged fél s nagyon szeret.
Alázat, hála, béke, hit
Lakjék szívemben holtomig.

Veszélyben, te légy védelem.
Rád várok jöttödet lesem.
Lelkem soha meg nem riad,
Ha fölém nyújtod jobbodat.

Gyöngé vagyok, nincs fegyverem,
Hogy győzzek szenvedélyemen.
Jöjj el és adj erőt nekem,
S akkor enyém a győzelem!

Christian Fürchtegott Gellert

A szentmise olvasmányai

1. **1Sám 16,1b.6-7.10-13a** Isten tudatja Sámuel prófétával, hogy nem a külső szempontok szerint alkalmasnak tartott jelöltek közül kell valakit felkennie királlyá, hanem a legkisebb testvért, a fiatal Dávidot.

2. **Ef 5,8-14** A Krisztus fényében élő ember életének gyümölcse a jóság, az igazság, az egyenesség.

3. **Jn 9,1-41** Jézus meggyógyít egy vakon született embert és elvezeti őt a valódi hitre, ugyanakkor rámutat a farizeusok lelki vakságára.

A vak meggyógyítása

A történetet az evangélista csak úgy vezeti be, hogy Jézus útközben látott egy embert, aki születése óta vak volt. A körülmények azonban, főleg a Siloe medence említése, elárulják, hogy az esemény Jeruzsálemben játszódott le. Az egész történetben érezzük az evangélista szándékát, hogy a csoda alapján Jézust a maga igazi messiási küldetésében mutassa be. A tanítványok abból a vallási környezetből jöttek, ahol a bűn és a testi betegség közötti összefüggés emlegetése hagyományos volt (Kiv 9,1-12; Zsolt 38,2-6; Ez 18,20). Bár már az Ószövetségben is található utalás arra, hogy a betegség és a szenvedés nem mindig kifejezetten büntetés, hanem a természet velejárója és egyben próbatétel (Jób könyve). A rabbik írásában előfordul az a vélemény is, hogy a születés óta fennálló betegség oka lehet a szülők vétke, vagy esetleg a magzaté. Ennek az utóbbinak a megértéséhez tudni kell, hogy ők nem mindig tettek különbséget a tudatos rossz tett és a véletlen cselekedet között, sőt bizonyos „tisztátalan” dolgok érintését is úgy tekintették, hogy az beszennyezi, bűnössé teszi az embert. A tanítványok azért teszik fel itt is a kérdést, hogy ez az ember vétkezett vagy a szülei?

Jézus nem ad egyenes választ, de aziránt nem hagy kétséget, hogy nem minden fogyatékoság vagy szenvedés büntetés. Arra nem tér ki, hogy a vakságnak milyen természetes okai vannak. A régi ember a természetet különben sem tekintette önálló zárt egységnek, hanem olyan valaminek, amit Isten közvetlenül mozgat és ellenőriz. Jézus azt másutt is kifejezi, hogy ami a természetben történik, arról az Atyának tudomása van, tehát mindent beleilleszt terveibe. Most azt emeli ki, hogy ez a vakság alkalmul szolgál Isten tetteinek a kinyilvánítására. A tanítványok első hallásra nem sokat értettek ebből a válaszból. De a hívő ember azóta tudja, hogy Isten ismeri állapotunkat, fogyatkozásainkat, s mindent fel tud használni irgalmának és

erejének megmutatására. Ezért jogunk van remélni benne, és minden helyzetben kérhetjük segítségét.

Jézus küldetésének ez a tartalma: végbe kell vinnie annak tetteit, aki küldte. Mégpedig addig, amíg nappal van. Ő azért jött, hogy világossága legyen a világnak. Saját korának nyelvezte szerint földi életét nappalhoz hasonlítja, a halált pedig éjszakához. Az érdemszerző tettek a földi élethez vannak kötve. János evangéliumában az Atyától való küldetés is különös hangsúlyt kap. Jézusnál a küldetés annyira személyes, annyira meghatározott, hogy egyenesen az Atya tetteit hajtja végre. Rajta keresztül a világnak fel kellett ismernie, hogy az Atya irgalommal fordult feléje. Világosságot azáltal áraszt, hogy meggyőz bennünket az Atya szeretetéről, gondoskodásáról, és meggyőz az élet örök céljáról. Aki hisz benne, abból eltűnik a bizonytalanság és a homály. Élete új irányt, határozottságot kap.

Ezek a magyarázó betétek különböztetik meg János evangéliumát a szinoptikusoktól. Itt a szerző már teológiailag is megvilágítja Jézus szavait és tetteit. A gyógyítás, illetve a csoda itt is Jézus kezdeményezése. Nem mások kérik rá, maga lép a beteghez. Nyálával sarat csinál, s azt a vak ember szemhéjára keni. Azután elküldi, hogy mosakodjék meg a Siloe tóban. A nyálnak az ókorban gyógyító hatást tulajdonítottak. Suetoniusnál és Pliniusnál is találunk rá utalást. A meggyőződés talán onnan eredt, hogy az állat is nyalja sebeit. A Siloe medence vizét nem tartották gyógyító hatásúnak, mint a Betezda tóét. De nevezetes volt, mert Iz 8,6-ban is szó esik róla. A medence különben úgy keletkezett, hogy Hiszkija király annak a forrásnak a vizét, amely a régi jeruzsálemi erődöt táplálta, bevezette az alsó városba. A „siloe” szó küldőt jelent, és eredetileg a csatornát jelölte, később azt a medencét is, amelyben végződött. Az evangélista egy kis szabadsággal „küldöttnek” fordítja, hogy így megvonja a hasonlatot Jézus és a gyógyító víz között. Az ő szeme előtt valójában már a keresztvíz lebeg, amelynek Jézus adja az erőt, és amely a lelki vakságtól szabadít meg. Aki a keresztvíz fürdőjében megtisztul, az Jézus felszólítását követi, és neki köszönheti a büntől való gyógyulást.

A vak a Siloe medencénél visszanyeri a látását, s ennek azonnal híre megy. Először ismerőseinek tűnik fel az eset, s azok faggatják a történet felől. Mindjárt akadnak olyanok is, akik botránkoznak, mert Jézus szombati napon kent sarat a szemére, és kívánta tőle, hogy mossa le a medencében. Így kétszeresen is megsértette a szombati nyugalom. Jöhet-e ilyen gyógyulás Istentől? Az eset alkalmas arra, hogy a farizeusokat, a törvény ismerőit és védelmezőit is bevonják a vitába. Ők végül sértődötten kérdezik, hogy vajon Jézus őket is vakoknak tartja-e? Olyan feleletet kapnak, amely csak az örök bölcsességtől tellett ki: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, de azt állítjátok, hogy láttok, ezért a bűnötök megmarad. Vagyis ha senki nem adott volna nekik elegendő bizonyítékot, ha leküzdhetetlen tévedésben volnának, akkor nem számítana bűnnek. De csak előítéletük és elbizakodottságuk miatt utasítják vissza az igazságot, s ezért felelősek. Mivel az evangélium minden kornak szóló kinyilatkoztatás, nem pedig csak a múlt eseményeinek felidézése, azért a hit és a hitetlenség problémáját ma is így kell tekintenünk: vannak akiket tévedés tart távol, de vannak olyanok is, akik szándékosan utasítják vissza az evangéliumot.

Gál Ferenc

Csak ti vagytok nekik! (33.)

A BARÁTOK ÉS A CSALÁD

A szülőknek azonnal reagálniuk kell, amikor észreveszik, hogy gyermekük helytelen befolyás alá kerül. Az apa szánjon mindig időt gyermekére, menjen el vele egy focimeccsre, moziba vagy valami jeles eseményre. Ügyelni kell, hogy a gyerekeknek legyen saját érdeklődési körük és ne a barátaitkat utánozzák. Ha nem is tetszik nekik, bízzunk rájuk felelős, önálló munkát. Az édesanyák pedig fantáziadús ötletekkel legyenek közvetítői és erősítői az apa és a gyermek kapcsolata között.

„Biztos lehetek-e abban, hogy jó társaságba jár?” Ebben senki nem lehet biztos. A nevelésnek nem az a célja, hogy a gyerekeket megóvjuk a rossz társaságtól, hanem segíteni őket, hogy saját magukat tartsák távol az ilyenektől. Ezért fontos, hogy megismerjék a közelükben lévő személyeket, így önmagukat is.

A szülők hagyják, hogy gyermekeik meséljenek barátaikról: környezetükről, szokásaikról, szórakozásukról és kedvenc zenéjükről. A kapcsolat legyen nyitott. Csak így érzik a gyerekek, hogy tapasztalatot gyűjtenek maguknak anélkül, hogy elítélnék őket. A szülők azzal is legyenek tisztában, hogy a gyerekeket mások aljas módon becsapathatják és csalódni fognak. Ekkor nagy szükség van a szülőkre.

„Miért nem beszél velem a lányom?” Sok serdülőkorban lévő fiatal elszigeteli magát és megszakítja a családi kapcsolatot, hogy a saját kis világának éljen. A valóságban a magány, az egyedüllét számukra nem a társaság hiánya, hanem inkább önmaguk keresése. Ez nem rossz módszer. Sok felnőtt számára is üdvös lenne, ha a munkán, a tévén kívül a semmittevésnek is átadná magát.

Sok oka van, hogy a serdülőkorban lévők a csendet keresik. Egy dologra mégis ügyelni kell, ha a magány és a csend a világtól való elzárkózást jelenti. Ha szobájukban nagyot nevetnek vagy végtelen a telefonálás barátaikkal, ne okozzon nagy gondot.

A serdülőkoruk ne akadályozzon meg abban, hogy kifejezzétek érzéseiteket. Mondjátok meg egyszerűen, de érthetően, hogy hallgatásuk zavar benneteket. Vegyék észre, hogy ki vagytok zárva az életükből. Azért ne aggódjatok: általában nem meggyőződésből teszik. Bennetek biztosak, de a barátok kiválasztásához és megtartásához már erőfeszítés kell.

Ne felejtsetek el, a fiatalok paritásos alapon gondolkodnak. Szeretnétek, hogy gyermekeitek bizalommal legyenek hozzátok - s ti, bizalommal vagytok-e irántuk?

A VALLÁS - A NAGY EGYEDÜLÁLLÓ

Ki szabadítja meg a gyerekeket a téves istenképtől, a „kegyetlen bírótól”, vagy a „Jézuska” ajándékot osztó alakjától? Nagyrészt a hallgatást vállalják. Egykor a szülők és a gyerekek között két dologról nem beszéltek: a szexről és Istenről. Ma csak Isten maradt.

Egy fiúcska rajzolt és a tanító ezt mondta neki: „Ez érdekes kép. Mit ábrázol?” „Ez egy portré Istenről”. „De senki sem tudja, milyen az Isten!” „Mire elkészülök veled, mindenki megtudja.”

A gyerekek tudják, milyen Isten. Mennyi idő kell, hogy elfelejtessük vele? Sokszor elég pár hét is. A gyerekeknek joguk van a vallásos neveléshez is. A család olyan, mint egy lelki matrica (eltörölhetetlen), minden természetfölötti síkon. A gyerekek a családban kapják meg a lelki értelemben kapott ízt, mint a megbocsátás, vigasz, közösség, áldás, hála, ajándék, áldozat...

Az állítás: „A fiam, majd maga dönti el később, milyen vallású lesz” lélektanilag és pedagógiailag teljesen téves. A gyerekek először a szülők szavait tanulják meg, és tőlük veszik át mindazt, ami fontos. Ez így van a szokott kapcsolatok felvételénél, és lassan elsajátítják a lényegét. A napi eseményekhez hozzátartozik az esti olvasás a bibliai történetekből vagy egy rövid ima. A gyerekek probléma nélkül elsajátítják a vallási kifejezéseket. Ezért a kifejezés: „A fiam, majd maga dönti el később...” megfosztja a gyermeket a lehetőségtől, hogy kialakítson magában „egy vallásos nyelvezetet”, amiből később megérti a helyes vallási választást és döntést. Ha megtiltják neki, hogy Isten jelenlétére odafigyeljen, soha nem tud majd választani. Mások ne döntsenek helyette!

A vallásosságra is érvényes az általános szabály: a gyerek azt tanulja meg, amiben él. Három fokozata van a vallásos dolgok elsajátításának. Az egyik a megfigyelés és az utánzás. Érvényes a teológiai s a lélektani megállapítás: az Istent a maga teljességében nem tudjuk megérteni. A gyermek életében az istenkép kialakításában a szülői befolyás elengedhetetlen. A szülő - gyermek kapcsolat elsősorban Isten felé irányul. A gyerekek és a serdülők önbecsülésének a gyökere a családban van és vonatkozik az Isten iránti kapcsolatra is.

A szülők mondják el, milyen az ő istenképük. Felelősek vagyunk, hogy ne csapjuk be a gyermeket Istennel kapcsolatban egy olyan istenkép átadásával, amely kegyetlen és a boldogság ellensége. A gyereknek az Istenhez kapcsolat kell és nem róla szóló „ideológia”.

A helytelen istenképekhez tartoznak az ördögien elferdített tulajdonságok: Isten a büntető bíró, a halál hordozója, a törvény számtartója, aki túl sokat kér, aki drágán adja ajándékát stb.

A pozitív kép másként néz ki: Isten képére és hasonlatosságára teremtett bennünket és az élet teljességét ajándékozta nekünk; mint „jó pásztor” elkísér és mellettünk áll. Gondoskodik rólunk, mint egy „anyai” apa; Isten együtt szenved az emberrel és megszabadítja a szenvedés és a halál által. Isten megmutatta önmagát Fiában, Jézus Krisztusban: a hit egy vele való személyes találkozás által kezdődik.

A vallásosságot nemcsak modell alapján lehet elsajátítani, hanem az oktatás és az elkísérés által is. A gyerekek joga van tudni, megérteni és megismerni Jézus történetét, szavait, elképzelését és a hívő közösség hagyományát. Végezetül, hogy „elkezdjen” egy életet, amelyet „Isten mozgat”.

A harmadik fontos út, amely a vallásosság felé vezet a megerősítésből származik, amelyet mások, azaz a közösség erősít meg. Fontos, hogy a szülők viselkedése, példája modell legyen, azonban az is lényeges, hogy a gyermek milyen kapcsolatban van a hívők közösségével és annak munkájával, tevékenységével.

Vigyázat! A közösség is becsaphat! Előfordulhat, hogy a hosszú, nem kellőképpen bevezetett és megmagyarázott szertartások olyanok lehetnek, hogy a szülők sem igazán értik, és unalmassá válhatnak. A hátsó gondolat az ilyen esetek mögött az lehet, hogy a gyerekeknek is hozzá kell szokni a szülők vallásos gyakorlataihoz. Ma is léteznek még olyan „tanítványok”, akik azt gondolnák, hogy a gyerekek zavarják Jézust. Jézus azonban nem szűnik meg hirdetni: „Hagyjátok hozzám jönni a gyermekeket!”

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Öröm a megváltásban

Fák. Sövény. Feljebb ház, néhány lámpás. Valóság-tanútevők. Néhány ember a buszmegállóból néma kocogással igyekszik hazafelé. Este. Elzúg a vonat is, városrészt érint, toronyból harang jelez. Barátom sorai árammal járnak át: „...látom a vasúti töltéseken / ahogy villanyvonatokkal átrobog / a lelkek felett / az egyensúlyát veszített világ.” Különös utazás. Amint különös, hogy a reáliák egyszeriben tudnak ruhát váltani, ahogyan Rilke Estjében a fák.

Kivilágított kocsik – mintha ember nélkül – csak a tárgyi jelen képei, de végül szimbólumok, amelyek kifejeznek magányt és összetartozást, közeledést és békés távolodást megtévesztő napoktól. Mintha Szőnyi képét látnám, az Esti vonatot.

Az egyensúly tán bennünk lehet. Kiléphetünk tér-szabta helyünkről, hogy elfogadjuk: a lélek mindennél nagyobb, túllép a korlátokon, „saját szférája felé tart” – a végtelen felé.

Kibillent világ ingája leng, egyre inkább hiánycikk a *benső szabadság*, a minden-mulandó dologtól független, mely megnyithatja a látást az *isten szépségre*. Ez a szabadság az alapja az örömeknek: „korrigálja” a bánatot, csüggedést, mivel Isten – a szabadság ajándékozó – öröm és szeretet; a kettő sohasem távolodik el az embertől, súlyos időszakokban sem, amikor az élet próbája elviselhetetlennek tűnik.

Gyűlölet, mindent cinikusan „felülről” kezelő közömbösség, lelketlenség, a gyilkosságokba szinte belemerevedett ridegség önti el az ember-tájat. Konferenciákon, könyvek, filmek áradatában keresik az ellenszert pszichológusok, társadalomtudósok, és még annyi más tudományt művelő szakemberek, de arra a legérdemesebb figyelni, aki azt mondja.: mindegyikre szükség van, azonban csak annyit tehetünk, hogy „bizalommal elfogadjuk „Isten cselekvését”. Tekintetünk pihenjen meg a „szerelem kútfőjén”, aki hatalommal irányítja a tűnő-múló életet, s úgy illeszti egymáshoz a jelenségeket, ahogyan megfelelnek szeretettel szőtt tervének. Hit-lelkülettel lehet tőle elfogadni, ami nem egyszer elképesztő áldozatot követel. Péter apostol, amikor öröme szólt, a távlatát is érzékelteti; azt a mélységet, amely mint forrás örök csillagot ringat, a megváltott derűt: „... ne ütközzetek meg azon a tüzes kohón, amelyen próbakép kell átjutnotok, mintha hallatlan dolog történnék veletek, hanem örvendjete, ha részt vehettek Krisztus szenvedéseiben, hogy dicsősége kinyilvánulásakor is szívből örvendhesetek”. Túlmutat ez a mulandó örömkön, keresztény egzisztenciális felszólítás, Isten Szava, megfejthetetlen titka.

Távlatok a hitben: a hideg ellenére is ígéretes palást. Az irodalomtudós Northop Frye a Biblia irodalmi és irodalmon túli értékeit kutatva írja, hogy az élet gyakori ellentmondása benső párhuzamok találkozása is, nemes osztozás. A rizikók, nehézségek vállalása legtöbbször érthetetlen, ijesztő, így aztán belenyugszunk a változtathatatlanba. Vannak, akik erőszakos megoldásokat keresnek, s ritkán jut eszükbe az az osztozás, amely isteni ajándék, a bűn ellen a szeretet fegyvere; elfogadva emelkedhetnek fel érzéseink az „egyensúlyát veszített” világ fölé.

Más lehetőség nincs.

† Tóth Sándor

hírek információk

Március 20-án ünnepli búcsúját a jezsuiták Szent József templomának közössége. Az ünnepi szentmise – melyet Kondé Lajos pasztorális helynök, a Dóm plébánosa celebrál - 18:30 órakor kezdődik.

A CsaládEgyetem következő előadása március 21-én, kedden 18 órakor kezdődik a Katolikus Házban. Az előadást Dabóczi Kálmán, jogi szakokleveles közgazdász, a MÉCS Családközösség tagja, hétgyermekes családapa tartja „Egyensúlyvesztés, kiégés, megújulás” címmel. Előadásában többek között arra keresi a választ, hogy miben szeretnénk hatékonyak lenni vezetőként, szülőként, Krisztus-követőként, mi áll a teljesítménykényszer hátterében, illetve mi alapján döntjük el, hogy hány dimenziós legyen az életünk.

A CsaládKözPont lelkinapra hívja a gyászolókat és az özvegyeket március 25-én, szombaton 9.00 és 16.00 óra között a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A lelkinapot Thorday Attila esperes, újszegedi plébános tartja. A jelentkezéseket március 22-ig várják a CsaládKözPont elérhetőségein: elektronikusan a pasztoralis.hu oldalon keresztül, csaladkozpont@gmail.com email címen, valamint telefonon a (62) 311-216/116.,117. mellékeken, vagy a +36-20-828-0476-os számon.

A nagybőjti időszakban, péntekenként 17.30-kor a Székesegyházban közös imádsággal járják a keresztutat, melyet idén is a Belvárosi Plébániához tartozó közösségek vezetnek. A következő alkalom március 24-én, a nők csoportjának közreműködésével lesz.

Március 24-én és 25-én tartja nagybőjti lelkigyakorlatát a felsővárosi Szent Miklós Plébánia közössége. A lelkigyakorlat első napján, a keresztút végzésekor két gyóntató pap lesz elérhető, majd az azt követő szentmisében megáldják az új ambótot. Másnap, a 17 órakor kezdődő szentmise keretében a betegek szentségében részesülhetnek mindazok, akik előzetesen feliratkoztak. A lelkigyakorlatot Kovács Péter, gyulai plébános, békési püspöki helynök vezeti.

Március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén a 18.00 órakor kezdődő ünnepi szentmisét a megfogant életekért ajánlják fel a Dómban. A szentmise után rövid szertartásban tesznek ígéretet mindazok, akik vállalják, hogy kilenc hónapon keresztül egy rövid imádságot és napi egy tized rózsafüzért imádkoznak egy veszélyben lévő megfogant magzatért, így csatlakozva a lelki adoptálás mozgalmához.

A betegek szentségében részesülhetnek közösségileg az arra előzetesen jelentkezők március 26-án, nagybőjt 5. vasárnapján a 10.00 órai szentmise keretében a Székesegyházban. A szentség felvételére jelentkezni március 24-ig, a Dóm sekrestyéjében, illetve a Belvárosi Plébánia irodáján munkaidőben lehet.

Kiss-Rigó László püspök március 26-án, a 10.00 órai szentmise keretében diakónussá szenteli Gál Szabolcsot, a szegedi Szent Gellért Szeminárium V. éves növendékét a békéscsabai Pádúai Szent Antal társ-székesegyházban.

A Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség 18. alkalommal szervezi a Városi Keresztutat, mely március 29-én, szerdán 19.00 órakor a Dómból indul és oda is érkezik vissza. Ferenc pápa Magyarországi látogatására készülve a Városi Keresztút mottója: „A kereszt híd a múlt és a jövő között.” (Ferenc pápa 2021. szeptember 12-i budapesti beszédéből). A Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség, a szegedi katolikus szakkollégiumok és ifjúsági közösségek közreműködésével megvalósuló keresztútra szeretettel hívnak és várnak mindenkit a szervezők. A menethez bárki csatlakozhat, aki a húsvéti készüllet jegyében szívesen részt venne az egész Szegedet átfogó imádságban, melyet városunk, hazánk és a világ békéjéért ajánlanak fel a résztvevők.

„Pasztorális svédasztalra” hívtak minden olyan szerzetesrendet, mozgalmat, lelkiséget a Pasztorális Helynökség, mely a Szeged-Csanádi Egyházmegyében lelkipásztori tevékenységet folytat. A február 28-án, a Katolikus Házban rendezett találkozón az egyházmegyei szinodális folyamat során körvonalazódott két fogalomra: a személyességre és a párbeszédre reflektálva osztották meg tapasztalataikat a résztvevők. A gyümölcsöző megbeszélésen 16 szervezet, illetve rend képviselői vettek részt.

Rendhagyó lelkigyakorlatot tartott az egyházmegye katekétáinak Serfőző Levente oktatási helynök március 3-án és 4-én Domaszék-Zöldfáson. A katekéták másfél napig gyúrták, dagasztották, formázták és sütötték kenyereiket, majd szentségimádáson vettek részt. A kenyér készítés mellett saját életét is görcső alá vehette a mintegy 30 résztvevő. Az I. KOVÁSZ lelkigyakorlatot szentgyónás, valamint szentmise zárta.

Hölvényi György európai parlamenti képviselő meghívására szakmai konferencián vettek részt március 7-én Brüsszelben a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat képviselői. Az Európai Parlament épületében tartott rendezvényen a magyar delegáció tagjai bemutatták a roma szakkollégiumok értékmentő és értékkeremtő tevékenységét, a roma kultúra és hagyomány megőrzésére, valamint a hátrányos helyzetű társadalmi rétegekből a felsőoktatásba érkező fiatalok támogatására tett törekvéseit. A szegedi szakkollégium képviselőjében Szabó Aliz, Köszegi Ádám és Rádai László hallgatók, valamint Mészáros Ferenc igazgató vettek részt a konferencián. A fenntartó Szeged-Csanádi Egyházmegyét Zakar Péter képviselte.

Az elmúlt évekhez hasonlóan az állampolgárok az idén is rendelkezhetnek személyi jövedelemadójuk kétszer 1%-áról legkésőbb május 20-ig. Az egyik 1%-os felajánlást a Karitászt Támogató Alapítvány javára is utalhatják. A szervezet a pénzbeli adományokat az egyházmegyei központok között osztja szét, ezzel forrást biztosítva a helyi segélyprogramok megvalósításához. A Személyes szeretettel másokért mottójú felhívásra Karitászt Támogató Alapítvány adószámára: 19666275-1-43 köszönettel várják a felajánlásokat.

Jövő vasárnap, nagybőjt 5. vasárnapján minden magyarországi katolikus templomban a Szentföldön élő keresztények megsegítésére történik a perselyadományok gyűjtése.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.